

[Niels Ravn.]

Ministeren nævner et sted, at jordfonden disponerer over ca. 30 mill. kr. Hvor længe forventes dette beløb at kunne strække til? Og jeg stiller det samme spørgsmål til den højtærede indenrigsminister, der jo også for sit forslags vedkommende kan komme ind i billedet med pengemidler.

Der tales endvidere i lovforslaget om visse områders fritagelse. Hvorledes tænkes dette administreret? Der henvises i denne forbindelse som så ofte før, når den højtærede landbrugsminister lovgiver, kun til en bemyndigelse til ministeren, uden at blot visse retningslinjer antydes. I forslaget til en ny § 11 i statshusmandsloven siges, at de erhvervede arealer skal afhændes på vilkår fastsat af ministeren, en ny bemyndigelse uden retningslinjer.

Med hensyn til forslaget til en ny § 12 siges, at de nye brug, som den højtærede landbrugsminister på trods af al sund fornuft tilsyneladende fortsat vil oprette, skal have familiebrugets størrelse. Vi må efter min opfattelse have nævnt en eller anden gennemsnitsstørrelse, et eller andet udgangspunkt. I den gamle lov står der 15 ha middelgod jord. For min skyld må dette tal gerne fordobles, ikke mindst af hensyn til, at bestemmelserne i § 12 også har relation til sammenlægningsgrænserne. Hvis man overhovedet ingen talstørrelser har, vil det betyde en alt for uensartet administration. Jeg er da f. eks. slet ikke sikker på, at det ærede medlem hr. Teichert og jeg har samme opfattelse af, hvor stort et familiebrug egentlig skal være.

Jeg skal til slut sammenfattende sige, at det konservative folkeparti må vende sig imod den her foreslåede lovgivning, såvel med hensyn til dens principielle formål som med hensyn til enkeltheder. Også, vi ønsker en række af de opgaver løst, som disse to lovforslag angiver som formål. Mit partis ordfører for de lovforslag, der kommer til behandling i morgen i relation til disse ting, må angive hvorledes. Vi har dog den opfattelse, at det bedre ville kunne ske ad frivillighedens vej end ved tvangsafståelse. Vi tror, at gennemføres disse lovforslag, vil det frivillige udbud af jord indskrænkes, og omsætningen af faste ejendomme vil stagneres. Derved vil man få sværere ved at

tilgodese de formål, som man angiver at ville løse.

Jeg har bemærket at de to højtærede ministre, den højtærede socialdemokratiske indenrigsminister og den højtærede radikale landbrugsminister, i udformningen af forkøbsretsparagrafferne er helt enige, er enige om, at nu skal landets jord socialiseres. Den højtærede landbrugsminister har dog en lille rest af sit tidligere liberale sindelag i behold. Det er blot gemt bort til bemærkningerne. Det havde været rart, om det fandtes i selve lovforslaget. Jeg har nemlig i bemærkningerne til statshusmandslovforslaget fundet noget, der for så vidt ligger på linje med vore tanker. Jeg citerer fra bemærkningerne, hvor der står:

„En generel forkøbsret vil uundgåelig betyde en belastning af omsætningen af faste ejendomme og samtidig rejse en række administrative problemer.“

Et andet sted står, efter at man har omtalt muligheder for at erhverve jord til kommunerne ved hjælp af forkøbsret:

„Ofte vil frivillige køb samtidig være den økonomisk mest fordelagtige erhvervelsesmåde, idet staten har mulighed for at yde stor kontant udbetaling.“

Vi er enige i disse synspunkter, vi tror, problemerne vil kunne løses ad disse veje.

Vi beklager, at den højtærede landbrugsminister har gemt disse ting bort til bemærkningerne, og at ministeren i lovforslaget er enig med sin kollega den højtærede indenrigsminister om, at nu skal al Danmarks jord socialiseres.

Det konservative folkeparti kan ikke på dette grundlag give tilslutning til disse to lovforslag, men må, som det ærede medlem hr. H. C. Toft for lidt siden gav udtryk for også på partiets vegne, henstille til regeringen, at man tager lovforslagene tilbage.

**Kirkegaard:** Imellem de 10 lovforslag, som for godt og vel en måned siden blev fremsat i folketinget, er der jo en ikke ringe indbyrdes sammenhæng.

Ved denne første behandling af en del af disse lovforslag kan jeg godt være med til at beklage, at visse indskrænkninger i rådigheden over nogle aktiver, som på lovlig vis ejes af visse medborgere, ikke kan undgås.